

Деница Минчева
Отявлено враждебна
красота...

Отявлено враждебна красота,
умерено изтънчена досада
полепват по безличния ми ден
и ми отказват всякаква пощада.

Горят пустинни диви ветрове,
изплитат съвършени нощни клади,
изричат заклинания безплътни
и възкресяват пясъчни грамади.

Заплетена в съня ми като дим
промъква се отдавна мъртва вяра.

Гладът е още жив във мен...
но няма дълго гладна да остана

КРАЙ

© 2007 Деница Минчева

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11831>]